

Українські народні казки - казки для дітей

Пан Коцький

ПАН КОЦЬКИЙ

В одного чоловіка був кіт старий, що вже не здужав і мишей ловити. От хазяїн його взяв та вивіз у ліс, думає: "Навіщо він мені здався? Тільки дурно буду годувати. Нехай краще в лісі ходить." Покинув його, а сам поїхав. Коли це приходить до kota лисичка та й питає його: - Що ти таке? - А він каже: - Я - пан Коцький! - Лисичка каже: - Будь ти мені за чоловіка, а я тобі за жінку буду. Він і згодився. Веде його лисичка до своєї хати, - так уже йому годить: уловить де курочку, то сама не їсть, а йому принесе. От якось зайчик побачив лисичку та каже їй: - Лисичко-сестричко, прийду я до тебе на досвітки. А вона йому: - Є у мене тепер пан Коцький, то він тебе розірве! Заєць розказав за пана Коцького вовкові, ведмедеві та дикому кабанові. Зійшлись вони до купи, стали думати, як би побачити пана Коцького, - та й кажуть: - А зготуємо обід! І взялися міркувати, кому по що йти. Вовк каже: - Я піду по м'ясо, аби було, що в борщ. Дикий кабан каже: - А я піду по буряки і картоплю. Ведмідь: - А я меде принесу заїсти. Заєць: - А я капусти. От роздобули вони всього, почали обід варити. Як зварили, стали радитись: кому йти кликати на обід пана Коцького. Ведмідь каже: - Я не підбіжу, як доведеться тікати. Кабан: - А я теж неповороткий. Вовк: - Я старий уже і трохи недобачаю. Тільки зайчикові й приходитьсь. Прибіг заєць до лисиччиної нори, коли це лисичка вибігає, дивиться, що зайчик стоїть на двох лапках біля хати, та й питає його: - А чого прийшов? Він і каже: - Просили вовк, ведмідь, дикий кабан і я прошу, щоб ти прийшла зі своїм паном Коцьким до нас на обід! А вона йому: - Я з ним прийду, але ви поховайтесь, бо він вас розірве. Прибігає зайчик назад та й хвалиться: - Ховайтесь, казала лисичка, бо він як прийде, то розірве нас! Вони й почали ховатися: ведмідь лізе на дерево, вовк сідає за кущем, кабан заривається у хмиз, а зайчик стрибає у кущ. Коли це веде лисичка свого пана Коцького. Доводить до столу, а він побачив, що на столі м'яса багато, та й каже: - Ма - у!.. Ма - у!.. Ма - у!.. А ті думають: "От, вражого батька син, ще йому мало! Це він і нас поїсть!" Виліз пан Коцький на стіл та почав їсти, аж за вухами лящить. А як наївся, то так і простягся на столі. А кабан лежав близько стола у хмизі, та якось комар і вкусив за хвіст, а він так хвостом і крутнув; кіт же подумав, що то миша, та туди, та кабана за хвіст! Кабан як схопився та навтіки! Пан Коцький злякався кабана, скочив на дерево та й подерся туди, де ведмідь сидів. Ведмідь як побачив, що кіт лізе до нього, почав вище лізти по дереву, та до такого доліз, що й дерево не здержало - так він додолю впав - гуп! - та просто на вовка, - мало не роздавив сердешного. Як схопляться вони, як дременуть, то тільки видко; а заєць і собі за ними - забіг не знає куди ... А потім посходились та й кажуть: - От який малий, а ледь-ледь нас усіх не поїв!